

ת"פ 52725/09 - מדינת ישראל נגד ערבי סמידיה, עביר אבו ליל

בית משפט השלום בטבריה
ת"פ 16-09-52725 מדינת ישראל נ' סמידיה ואח'

בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ערבי סמידיה

2. עביר אבו ליל

הנאשמים

גור דין בעניין נאשם 1

מבוא:

. 1. הנאשם הורשע על פי הودאות בביצוע העבירות נשוא התקן הנוכחי וכן בביצוע העבירות בתיק 15-03-65587 (שלום נצרת) אשר צורף כمفорт להלן:

ת.פ 16-09-52725 , בית משפט השלום טבריה:

נהיגה ללא רשות נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961 (**להלן: "פקודת התעבורה"**) , הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ג - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) , תשל"ג - 1973 (**להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"**), נהיגה בשכרות, שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

ת.פ 15-03-65587 בית משפט שלום נצרת:

נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רשות נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 א' לפקודת בטוח רכב מנועי, נהיגה תחת השפעת במים/אלכוהול - עבירה לפי סעיף 2(3) לפקודת התעבורה, החזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

. 2. מעובדות כתבי האישום בת.פ 16-09-52727 בהם הורשע הנאשם עולה כי :

עמוד 1

במועד הרלבנטי לכטב האישום היה הנאשם פסול לנוהג וזאת בהתאם להחלטת בית המשפט בתת"ע 12-10-1985. בתאריך 18.08.2015 בשעה 20:10 ערך נהג הנאשם באזרע פארק הקטרה בבית שאן ברכב מרכדס מ.ר. 1278988 שעה שיוושבת לידיו נאשמת 2 במושב הנוסע. הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור. בוך שבדגימה של אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הוא 525 מיקרוגרם. במעמד זה ומשביקשו השוטרים אליו קומה ועמית חזן מה הנאשם לעזר לבדיקה, עצר הנאשם את הרכב, ניגש לשוטרים לבדיקה, שעה שהנאשمت 2 עוברת ומתיישבת במושב הנהג. עוד ולאחר שהנאשمت הזדהה בפני השוטרים, ניגש לרכב והוציא ממנו סיגירה המכילה בתוכה סמ מסוג חשיש במשקל של 0.38 גרם נטו בה החזיק עובר לכך והחל לפוררה על הרצפה בכוונה להעלימה.

על רקע מעשי לעיל של הנאשם ומשינויו השוטרים לאחר שעצרו את הנאשם לכבול אותו ולהביאו לחקירה בתחנת המשטרה בבית שאן, החלה נאשمت 2 לדוחף את השוטרים ולנסות למנוע מהם לכבול אותו בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם, וזאת לאחר שעובר לכך טענה הנאשمت בפני השוטרים כי היא זו שנגה ברכב.

טייעוני לעונש מטעם הצדדים:

טייעוני המאשيمة :

א. הנאשם הוודה ביום 17.8.2015 במסגרת הסדר טיעון בתיק בעבירות של נהיגה בשכרות, הפרעה לשוטר, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון וצריכה עצמית של סמים, ובתיק המצורף ת.פ 15-03-65587, בית משפט שלום נצרת, בביצוע עבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ברכב ללא ביטוח נהיגה תחת השפעת סמים והחזקקה לשימוש עצמי.

ב. הערכיהם המוגנים במקרה זה הינם הגנה על חייהם ושלמות גופם של משתמשים בדרך והגנה על יכולתם של השוטרים למלא תפקידם כמו שציר.

ג. מידת הפגיעה הינה משמעותית וכן מדובר בנהיגה תחת השפעת אלכוהול וזאת כאשר הנאשם נמצא בפסילה וזאת ללא רשות ולא ביטוח. עוד נטען כי הנאשם אף החזיק בסמים וניסה להעלימים. לטענת ב"כ המאשيمة, לא מעט תאונות קורות בגל חוסר זהירות נהיגה בשכרות ואלכוהול.

ד. בהתאם להסדר הטיעון עתירה המאשيمة להטלת עונש כולל בן 13 חודשים מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים התלויה ועומד כנגד הנאשם, מאסר על תנאי, חתימה על התcheinבות כספית ופסילת רשות נהיגה. ב"כ המאשيمة הגיע גליון הרשעות קודמות (**ת/2**) והעתק המאסר המותנה בר הפעלה (**ת/3**).

טייעוני ב"כ הנאשם :

עמוד 2

© verdicts.co.il - זיין פסק דין

. א. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, חסר זמן שיפוטי יקר.

. ב. חלף זמן רב מיום ביצוע העבירות ומازה הנאשם לא הסתבר בפליליים.

. ג. הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית והתחייב לחזור למותב.

. ד. ב"כ המבקש מבקש כי בית המשפט יפסוק את עונשו של הנאשם ברף הנמור אליו עותרת ההגנה, קרי עונש כולל של 9 חודשים לרבות הפעל המאסר על תנאי, ובנוסף מבקש ב"כ הנאשם להתחשב בתקופת הפסילה.

. ה. לנאשם אין רישיון נהיגה בתוקף משנת 2000. הנאשם לא פסול היום מלנהוג ומבקש להוציא רישיון בעתיד הקרוב.

דברי הנאשם:

הנאשם טוען כי עשה טעות, ומבקש שבית המשפט יתחשב ויתן עונש ברף הנמור. הוא רוצה להוציא רישיון נהיגה. הוא גזר את הרישיון שלו עם מספרים ולא הפקיד אותו. לשאלת בית המשפט מסר כי לא התחיל ללמידה נהיגה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן : "חוק העונשין"**), שעניינו "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין).

. 1. מלאכת גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כללה:

. א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

. ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיעור, הגנה על שלום הציבור).

. ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק עמוד 3

העונשין).

על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילת האם מדבר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירועו כולם.

בית המשפט העליון נדרש להכריע בשאלת מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (29/10/2014).

בפתח דבריו מצין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונה "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכל בתיקון 113 להגדירה כלשהי למונח זה, הרי שהגדירה כזו לא בכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פי יבחן בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות **לפרשנות**"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהו "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעושו ברצף ובנסיבות ייחודיות של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לחת-פעולות או שמא בשרשראת פעולות עוקבות שככל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוגע בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), שבמסגרתו מתחקים נזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאיןטרס החברתי שנפגעו. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בערך - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופטת דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשי של הנאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "עኒיני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחןinis היסין החים. לגישתה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמן בין העבירות אך גם כאשר "תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית" גם אם בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה. כדוגמא רואה כב' השופטת דפנה ברק ארז במספר איוםים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי מסוים "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עברינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופט ברק ארץ בקובענו כי :

"מצטרף אני לתפיסה העקרונית של חברותי. אולם, אבקש להזכיר כי להשპתי התייבת "airou achd" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עבריניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עברינית אחת. נמצאנו למדים כי הבדיקה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "airou achd" היא תכליתית-פונקציונאלית"

במקרה שלפנינו, עשויו של הנאשם נפרשו אמנים על פני תקופות שונות. עם זאת קיים דימוי רב בתנהגותו של הנאשם ביצוע העבירות המיחסות לו בשני כתבי האישום כמפורט לעיל, ומכאן כי ניתן לראותם כאירוע אחד /או כתוכנית עברינית אחת.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש הולם

לצורך קביעת העונש הולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלhalbן:

- א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.
- ב. נסיבות הקשורות ביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.
- ג. מדיניות הענישה הנהוגה.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות וממידת הפגיעה בו

הعبירות בהן הורשע הנאשם הינה חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצועו הינו הגנה על שלוותם, גופם, ביטחונם ושלוחות נפשם של הנגנים והולכי רגל אחד. הפגיעה במקרה זה בערך המוגן הינה משמעותית. התנהגוותו של הנאשם מוכיחה כי לא ניתן להרחקו מהכਬיש באמצעות החלטות שיפוטיות על פסילת רישיונו בלבד, ומציאות חיינו מלבדת כי כבשי הארץ הפכו לזרה מסוכנת, כאשר לא פעם התוצאה היא קיופח חי אדם ופגיעה בהם אף נזק לרכוש. במקרה שלפנינו, הנאשם הורשע, בין היתר, בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט.

אם לא די בכך הרי שבשתי הזדמנויות שונות נתפס הנאשם כאשר מחזיק ברשותו סמ' מסוכן לצריכה עצמית ומשנה חומרה רואה אני בהחזקת סמ' מסוכן ברכב בו נהוג הנאשם בשירות.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א' **"הבנייה שיקול הדעת השיפוטית בענישה"** לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאים בנסיבות העבירה.

העיקנון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקנון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה העיקנון המנחה)".

סימן א' קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף החוק, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לענין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מצאתי להביא בכלל חשבון, בין היתר, כי חלקו של הנאשם במהלך ביצוע העבירות היה המרכז (התיק העיקרי) ואף הבלעדי (בתיק המצורף). הנאשם נהג בצורה שהיה בה כדי לסקן את שלומו ובטחונו של ציבור המשתמשים בכביש ואת הנוסעים עימיו. הנאשם נהג כאשר היה מצוי בפסילה, בהזדמנות אחת נהג בשכרות, בשנייה נהג תחת השפעת סמים או אלכוהול.

נהיגה בזמן פסילה אינה מהויה זלזול בחוק בלבד, אלא מהויה סיכון לכלי עולם, לנוהגים ולהולכי הרجل מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי אסור שהנאשם יחזק הגה בידו, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש, בפרט כאשר מדובר בעבירות חוזרת ונשנות של הנאשם.

ראה בעניין זה רע"פ 665/11 **אבו עמר נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) :

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח ורישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפוף: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), זה עיקרי, וכן קשיים בימוש פיזיים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חיללה בעת נהיגה כזו; ראו למשל סעיפים 7 ו- 12

חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תש"ה - 1975 ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

ג. מדיניות הענישה הנוגעת :

1. בתי המשפט השונים קבעו במקרים רבים ובנסיבות מגוונות כי לצורך מיגור תופעת הנהיגה בפסילה יש להטיל עונשים חמורים לצורך מניעת סיכון לבאי הדרך. מדיניות הענישה מתחשבת בכך במאבק בתופעה של הנהיגה פרועה ונטולת רון בכיבושים, תוך התעלמות מכללי החוק והבטיחות וכייר סיכון ממשי לח'י אדם לרבות אלה המופקדים על אכיפת החוק. אביא לשם דוגמא מרע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** (לא פורסם):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודוט החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בвиizio מעשה כזה מסכן הנהוג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגלינו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצדוקים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 7.3.04; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 12.8.04; רע"פ 9399/04 קרכ'י נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 30.1.05; רע"פ 3878/05 בגוזי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 26.5.05; רע"פ 7523/06 מואטי נ' מדינת ישראל, לא פורסם, מיום 25.9.06). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודיע לו שנפלSEL מקבל או מהחזיק רישיון הנהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהוג ברכב שניגומו אסור בלי רישון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

2. ברע"פ 3878/05 **יעקב בגוזי נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על ערעוורו על פסק דין של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה אשר הרשיע אותו, על פי הزادתו, בגין הנהגה בזמן פסילה, וגורר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, הפעיל בחופף עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים, וכן גורר עונש של 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסל את רישיון הנהיגה שלו למשך 3 שנים והטיל עליו Kens כספי. בית המשפט המחויז קבע ערכאת ערעור כי אין מקום להתערב בפסק דין של בית המשפט לתעבורה, התואם את מדיניות הענישה המקובלת והראוייה. בית המשפט העליון, דחה את בקשה רשות הערעור שהוגשה על ידי הנאשם וקבע כי העבירה אותה עבר הנאשם אינה עבירה חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. "נהיגה בכיביש הארץ בזמן פסילת רישון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביוזוי החוק וצוווי בית המשפט".

3. בעפ"ת (חיפה) 14-10-22833 **גאודאט נדאף נ' מדינת ישראל** נדחתה ערעוורו של הנאשם אשר הורשע על פי הزادתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישון הנהיגה תקף, נהיגה ללא ביטוחה וUBEIRAה של אי ציון להוראות שוטר. **הנאשם נركומן בטיפול ולחובתו עבר פלילי מכבד. הנאשם**

uber טיפול גמilia וכיוום נקי מסמיים. למרות המלצה השירות המבחן על הליך שיקומי טיפול, נגזר על הנאשם עונש של 14 חודשים מאסר בפועל, בחופף הופעלו 14 חודשים מאסר מותנים, 9 חודשים מאסר על תנאי למשך שניםיים, 7 שנים פסילה בפועל וכן 24 חודשים פסילה על תנאי למשך שניםיים.

- 4. בע"פ (מח' חיפה) 10-11-5142 נעים עומר נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (ניתן ביום 30.12.2010), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הודהתו בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחצת שלרכב, נהיגה ללא רישיון ולא פוליסטה ביטוח. על הנאשם, נרכזמן שלא הראה נכונות להיגמל, בעל עבר פלילי מכוביד הכלול שוד מזון וקשר לפשע, הוטלו 5 חודשים מאסר בפועל בגין סORG וברית, 3 חודשים מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך שנה ופסילה על תנאי.
- 5. בע"פ (מח' מרכז) 10-09-19907 הראל קרווה נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (ניתן ביום 3.2.2010), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על יסוד הודהתו בעבירות שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ברשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה ולא תעוזת ביטוח. על הנאשם, צעיר בן 20 נעדך עבר פלילי, הוטלו 4 חודשים מאסר בפועל, 8 ו-6 חודשים מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 3 חודשים ופסילה על תנאי למשך 6 חודשים וקנס כספי ע"ש 2,000 ל"נ.
- 6. בת"פ (שלום ב"ש) 10-05-29936 מדינת ישראל נ' מחמד הוואלה** [פורסם ב公报] (ניתן ביום 9.8.2010), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בפיזיות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונחיתה ללא תעוזת ביטוח. על הנאשם, עבריין תנועה סדרתי שבעברו 52 הרשעות קודמות, הוטלו 5.5 חודשים מאסר בפועל, 3 חודשים מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 24 חודשים וקנס כספי ע"ש 1,000 ל"נ.
- 7. בת"פ (שלום ראשון לציון) 5005/08 מדינת ישראל נ' מור בזגלו** (ניתן ביום 18.4.2010), הורשע הנאשם על יסוד הודהתו בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחצת ברכב, נהיגה ללא רישיון ולא פוליסטה ביטוח. על הנאשם, אסיר בתיק אחר, הוטלו 5 חודשים מאסר על תנאי (בגין עבירות נגד שוטרים), חדש מאסר על תנאי (בגין נהיגה ללא רישיון ולא ביטוח), התchiaיות ע"ש 1,000 ל"נ ופסילה בפועל למשך 7 ימים.

מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות נהיגה בשכרות ונחיתה תחת השפעת אלכוהול :

על חומרת העבירה של נהיגה בשכרות נאמר ברע"פ 13/2829 מор מורייאל נ' מדינת ישראל:

" נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסקן את שלום הציבור ופגע בבטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית המשפט לנဟוג

ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בدمך, אשר תהא.

לגביו הינהגה בשכרות, סיכוןיה, תוצאותיה והצורך להילחם בה מלחמת חרומה נאמר בע"פ 5002/94 **איסק נ' מ"י**, פ"ד מט(4) 151, מפי הש' קדמי:

"תופעת השכרות הולכת ומתרחבת לאחרונה, ולנוכח עומס התנוועה בכיבישים - על רקע המספר הגדל והולך של כלי הרכב - שומרה על בתיה המשפט לתרום את חלקם במאבק הלאומי נגד הקטל בדרכים, בהטלת עונשים ממשמעוonyים על אלה המרהיבים עווז להסיע כלי רכב ברשות הרבים כאשר שכורות מכרסמת יכולתם לשולט בהם"

ברע"פ 13/796 **עלא רושד נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בביב"ש השלום לתעבורה בעבירות של נהיגה בפיזות, הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו, נהיגה בשכרות, אי-ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקין, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. ביום"ש לתעבורה גזר על הנאשם עונש של 15 חודשים מאסר לריצוי בפועל; 7 חודשים מאסר על-תנאי ופסילה מלקלל או להחזק רישיון נהיגה, לתקופה של 36 חודשים. בנוסף, הופעל, בחופף, עונש מאסר מותנה, שהוטל על הנאשם בביב"ש השלום והוארך על-ידי אותו ביום"ש בתיק מאוחר יותר. ערעור שהגיש המבകש על גזר הדין נדחה והבקשה למתן רשות ערעור נדחתה גם היא, למעט הפעלת העונש המותנה שבוטל בהסתמכת הצדדים.

בעפ"ת 11-03-48406 **וקני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של נהיגה תחת השפעה בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, נהיגה ברכב כאשר רישיון הרכב פקע לתקופה העולה על 6 חודשים בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה ונגזרו עליו עונשים של 1,500 ל"נ קנס, פסילה בפועל בת 11 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי בת 6 חודשים ל-3 שנים. הוגש ערעור על גזר דין, ובמחוזי נקבע כשלuatות עבירה נוספת ל不服ת לעבירה של נהיגה תחת השפעה, הרי שאין מקום להסתפק בעונש המינימום, יחד עם זאת הופחתה הפסילה בפועל ל - 6 חודשים בניכוי פסילה מנהלית. יתר רכיבי גזר הדין בעינם.

בע"פ 8960/89 **עומר הייב נ' מדינת ישראל** הורשע המערער על-פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן, המיחס לו עבירות של סיכון חי אדם במידה בנטיב חברורה לפי סעיף 2(332) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; נהיגה בשכרות לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה נגד כיוון התנוועה בכיביש חד סטרי לפי סעיף 68 לפקודת התעבורה בצירוף תקנה 37 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; אי ציות להוראת תמרור (רמזור) (שני מקרים) לפי סעיפים 62(8), 68 ו-38 לפקודת התעבורה בצירוף תקנה 22 לתקנות התעבורה. בית המשפט המחייב בנצחרת (██ן הנשיא ת' כתיל) בת"פ 20/10 גזר על הנאשם ארבע וחצי שנות מאסר בפועל; הופעל עונש מאסר על תנאי למשך שנתיים נוספות, עשרים וארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לבסוף עבירה מסווג העבירות בהן הורשע; פיצוי למתלוון בסך 25,000 ש"ח; קנס כספי בסך 1,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורה; פסילת הנאשם מקבלת או החזקת רישיון נהיגה למשך עשר שנים מיום שחרורו. העליון דחה את הערעור וגזר הדין נותר על כנו.

רע"פ 11/1466 **אפרים פטחוב נגד מדינת ישראל** הורשע הנאשם על פי הودאותו בעבירה של החזקת סם לשימוש עצמי, לפי סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המוסכמים (נוסח חדש) תשל"ג-1973. בנוסף, הורשע הנאשם, על פי הודאות בעובדות כתבי אישום נוספים שצורפו להילך בבקשתו, בעבירה נוספת נסافت של החזקת סם לשימוש עצמי (אשר בוטלה מאוחר יותר בבית המשפט המוחזוי), שלוש עבירות של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961; ושתי עבירות של סירוב להיבדק, לפי סעיף 64(א) לפקודת התעבורה. על פי עובדות כתבי האישום הנוספים בהם הורשע (מחוץ לזה שבוטלה בו הרשותה), נהג המבקש כשהוא בגילופין וסירב למסור בדיקת דם או שtan למציאת שרידי סם בגופו.

הנائم נשלח לקבלת תסקير שירות המבחן, אשר התרשם כי שליחת הנאשם למאסר תדרדר את מצבו, והמליץ להטיל עליו שירות לתועלת הציבור, יחד עם העמדתו ל מבחן למשך שנה.

במסגרת גזר הדין שנית בבית משפט השלום, נקבע כי קיימ פער רב בין הנאמר בתסקיר שירות המבחן לבין המליצה שניתנה בסופו. נקבע, כי המבקש הוא בעל עבר פלילי הכלול בעבירות רבות בהן עבירות סמיים ותעבורה. הודהש, כי פעם אחר פעם בחור הנאשם במודיע לסכן את חייהם של העוברים בדרכים בהשתמשו בסמים במהלך נהיוגתו, וזאת אף שתלויים ועומדים נגדו כתבי אישום. נכון האמור גזר בית המשפט על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל; שנה מאסר על תנאי, על עבירות שענינן נהיגה בשכרות או סירוב להיבדק; 6 חודשים מאסר על תנאי, על כל עבירה לפי פקודת הסמים המוסכמים; ופסילת ראשון נהיגה לצמיתות. על גזר הדין ערער הנאשם לבית המשפט המוחזוי, אשר נקבע כי חומרת העבירות בהן מדובר גוברת על המלצה שלא להטיל מאסר, ועם זאת יש להתחשב בהילך החינוי "הממושך והקשה" אותו עבר הנאשם, ונסיונו למיליה ולכך הועמד עונש המאסר בפועל על שנתיים, שאר חלקו גזר דין נזותו על כנמן. בקשה רשות הערעור נדחתה בעליון.

בע"פ 09/2007 **נאסר אנטילה נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם על פי הודאותו בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בקהלות ראש, נהיגה בהיוותו בלתי מוששה לנהיoga ולא פוליסט ביטוח בת תוקף.

על הנאשם הוטלו העונשים הבאים: 14 חודשים מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בין 10 חודשים שהוטלו על הנאשם בתיק אחר, המאסר המופיע יצטבר לעונש המאסר, סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר לתקופה בת 24 חודשים. כמו כן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה בת שנה למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק דין, וכן פסילה בפועל מלקלל או מלאחזיק רישון נהיגה לתקופה בת 5 שנים.

הגש ערעור למוחזוי, אשר דחה את הערעור והותר את גזר הדין על כנו למעט התקיקן בעניין המאסר על תנאי שיחול רק על עבירת השכרות.

ג. מדיניות ענישה נוהגת בעבירות סם לצריכה עצמית :

מדיניות הענישה הנהוגה בפסקיקה בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית, מתחשבת לצורך במאבק בנוגע הסמים בחורטנו, ובחוותנו של בית המשפט לתרום למיגור נגע זה.

עמוד 10

ברע"פ 6138/9 אילה פרדזוב נ' מדינת ישראל הורשע הנאשם, על-פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות של החזקת סמ מסוכן מסווג חשיש לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, תש"ג-1973. במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הגיע שירות המבחן שני תסקרים מהם עלה כי הנאשם לא הביע נכונות להשתלב בתהילר שיקומי. לאחר ש核实 את נסיבותיו האישיות ועברו המכਬיד של הנאשם, דין אותו בית-משפט השלום בנצרת ל-6 חודשים מאסר, 12 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 2,500 ש"ח והוא נפסק מלקלל או להחזיק ברישו נהייה במשך שנתיים לאחר ישוחרר ממשרתו. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בגין ארבעה חודשים, מחציתו במצטבר ומהציתו בחופף, כר שתקופה המאסר הכוללת עומדת על 8 חודשים. ערעור שהגיע המבקש נגד גזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחויז. גם הבקשה לרשות ערעור בעליון נדחתה.

ת"פ (שלום בית שמש) 10-12-50810 מדינת ישראל נ' גבריאל בראונשטיין הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של החזקת סמ לצריכה עצמית. במקרה זה מדובר בכמות של 0.3 גרם חשיש. בעת ביצוע העבירה היה תלוי נגד הנאשם גזר דין של 6 חודשים מאסר על תנאי בגין כל עבירה לפי לפקודת הסמים המסוכנים. בית המשפט הורה על הפעלת המאסר על תנאי של 6 חודשים, כאשר 5 חודשים ושלושה שבועות מתוכו יהיו בחופף לעונש מאסר אותו מרצה הנאשם בтик אחר ושבוע במצטבר לעונש זה כך שש"כ ירצה הנאשם עונש של 7 ימי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום עכו) 11-05-4864 מדינת ישראל נ' נס רביביס הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של החזקת סמ מסווג לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + (ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תש"ג - 1973. בהתאם להסדר טיעון, נגזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים, התחייבות כספית בסך 1,000 ש"ח.

לציין כי מדיניות הענישה בעבירות שבוש מהלכי משפט, הכתלה שוטר במילוי תפקידו נעה על פי רוב ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה של חודשים בודדים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

ד. מצבו הכלכלי של הנאשם :

על פי הוראות סעיף 40 ח' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונשה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם העונשה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס, קיימת אינדיידואליות בקבעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנسبות הקשורות בביצוע , אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

בעניינו לא הובאו ראיות מטעם ההגנה בגין מצבו הכלכלי של הנאשם אך הتبיעה לא עתרה לעונשה כלכלית למעט חתימה על התחייבות כספית.

נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הינו ממאסר בגין 3 חודשים ועוד למאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים וכן עונשים נלוויים של מאסר מוותנה, הטלת קנס, התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שנייה ל - 5

שנתיים.

שלב ב' בגזירת הדין - האם לסתות ממתחם העונש ההורם

בשלב השני לגזירת הדין, מכירע בית המשפט האם יש לסתות ממתחם העונש ההורם מטעמי שיקום לקולא ומטעמי הגנה על שלום הציבור לחומרא.

בתיק שבפני לא התבקשה הגשת תסקירות שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולא הובאה כל המלצה טיפולית או שיקומית בעניינו שתצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההורם.

עם זאת לאור העובדה שנקבע רחਬ דיון לא מצאת מקום לסתות ממתחם העונש ההורם לחומרא.

שלב ג' בגזירת הדין ביחס לכלל האישומים - קביעת העונש הראי:

בשלב השלישי בגזירת הדין, לאחר הגדרת מתחם העונש העונישה לעבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום בנפרד וככל שאינו מקום לסתות ממנו, יש להתאים בתוך מתחם העונש ההורם את גזר הדין המתאים לנאים.

נסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאים, בגין מתחם העונש ההורם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דיןינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. פגיעה הנאשם - הפגיעה הפוטנציאלית לה צפוי הנאשם כתוצאה מעונש מאסר מאחרוי סורג

ובريح הינה השלה קשה למדי כשההשפעה של מאסר מאחרוי סורג ובריח הינה שלילת חירותו של אדם. עם זאת אין עסקין בריצוי מאסר ראשון של הנאשם שעה שנדון לעונש מאסר בן 7 חודשים בגין עבירות אלימות וסמיים.

ב. נטילת אחריות - הנאשם הודה בעבודות כתבי האישום במיחס לו בבית המשפט והביע חרטה על מעשייו.

ג. עברו הפלילי והתעבורי של הנאשם :

עבורו הפלילי של הנאשם כולל ביצוע שורה של עבירות על פקודת הסמים המסוכנים לרבות סחר בסמים מסוכנים והחזקת סן לצריכה ושלא לצריכה עצמית, תקיפת שוטר ועוד (**ת/2**). כמו כן עבר הנאשם העבירות המיחסות לו בתק המצורף שעה שתלו ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 7 חודשים בגין ביצוע עבירות תעבורה שהינו בר הפעלה בתיקים שבפני.

. ד. חלוף הזמן -

הADB בתק העיקרי בוצעו בחודש אוגוסט 2015, כתוב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2016 ומאז נדחה הדיון מספר רב של פעמים לאור הצהרת ב"כ הנאשם כי הנאשם שוקל צירוף התק העיקרי לתק אחר המתנהל כנגדו ובkesot דחיה לצורך מיצוי המו"מ. מכאן כי אין לראות בחלוף הזמן שיקול מכריע לפחות בעניינו של הנאשם.

ADB בתק המצורף בוצעו בחודש יולי 2014, דיון הקראה ראשון התקיים ביום 14/12/15, מאז התקיימו ישיבות רבות לרבות דוחות נוכחות מחלת הנאשם, היעדרות ב"כ הנאשם, בקשה למיצוי מו"מ, דוחות לצורך קבלת תסجيل שירות המבחן. מכאן כי הנאשם בגין חלק ניכר מהזמן שחלף רובץ לפתחו של הנאשם עצמו.

. ג. הרנתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא מסר ברור לעבריינים בפועל ובכח בתחום התעבורי ובין היתר בצויר במאבק בתופעה זו של נהגים הנוהגים בשכירות, תחת השפעת סמים או משקאות משכרים או נהגים בהיותם פסולים מלנהוג.

כבר נפסק, כי הקטל בככיבים הינו רעה חרולה, וגובה קורבנות רבים בגוף ובנפש מדי יום ביום, יותר מכל מלחמות ישראל גם יחד. רבות נאמר ונכתב, כי על כל הגורמים הנוגעים בדבר ובכללם בתיהם המשפט, מוטלת החובה לעשות כל אשר לאל ידם על מנת להילחם בתופעה קשה זו.

כבר נפסק, בעפ"ת 13111-08-09 לירון גיולה נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] מפי כב' השופטת חד, מיום 20.10.09 כי "ציוות לחוקי התעבורה על ידי כל אחד ואחד מה נהגים ברכבת יפחית מרבית תאונות הדרכים. לדאבון הלב, ובאים מה נהגים אינם מציתים לחוקי התעבורה. יש צורך דחוף ועלין בחינוך חדש לנוהגה נוכונה, ועל כל אחד מהגורמים המעורבים לתרום תרומתו לאותו חינוך מחדש. בית המשפט הוא חלק בשורשת הגורמים המעורבים".

. ה. הרנתעת היחיד :

הgam שמצאת כי אין מקום לסתות ממתחם העונש ההולם לחומרה בשל חשש כי הנאשם י חוזר על מעשי והצורך להגן מפניו על שלום הציבור, מוכחים מעשיו של הנאשם כי שב לסרו, הרנתעת בדמות קנסות,

פסילה ממושכת בפועל, פסילה על תנאי ומאסר מותנה (**ת/3**) בעבר לא הועילה או הועילה לתוך זמן מוגבל בלבד ומכאן כי על העונש המוטל על הנאשם להרתו מלשוב שוב לסתורו מכאן ואילך.

ה הנאשם שבפני חזר על ביצוע אותן עבירות, ועליו להבין כי ביצוע העבירות אינו משתלם למבצע אותן. עיננו הרואות כי עולם כמו הרגנו נהג, הנאשם שב ועובד סדרת עבירות חמורות ביותר על פקודת התעבורה תוך לשנה ומסכן בכך את חייו ושלומו של ציבור המשתמשים בדרך.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתני לעבירות בגין הורשע הנאשם בכתב האישום והשיקולים לעיל מצאתי כי יש לגזר עונש ראוי על הנאשם המצוី בחלוקת הבינו של מתחם העונש ההולם וכי אין מנוס מהטלת מאסר בפועל מאחריו סORG ובריח במתחם אשר נקבע על ידי הצדדים אשר יՐתיע הנאשם מלשוב לסתורו ויהלום סדרת העבירות החמורות שuber.

לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

. א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק 12-10-1985 (שלום לתעבורה נצרת) מיום 12/10/15 באופן שחמייה חודשיים ממועד המאסר המותנה ירוצו במצטבר וחודשיים ממועד המאסר המותנה ירוצו בחופף.

סה"כ מאסר בפועל שירצה הנאשם בתיק זה 11 חודשים.

ה הנאשם יתיצב לריצוי עונשו בבית מעצר צלמון בתאריך 17/11/17 ساعה 10:00 כשברשותו תעוזת זהות או דרכון. על המערער לאמת את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס. טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

אני מורה כי הנאשם יחתום עוד היום על התcheinות עצמית בסך 5000 ₪ להבטחת התיצבותו לריצוי תקופה המאסר במועד המפורט לעיל.

לצורך הבטחת התיצבותו למאסר אני מורה על הוצאת צו איסור יציאה של הנאשם מהארץ אשר יעמוד בתוקפו עד התcheinות הנתבע לריצוי מסרו. הנאשם יפקיד דרכונו עד יום 10/10/17 ساعה 10:00 במצוות בית משפט השלום בטבריה.

באם לא י滿א הנאשם אחר התנאי הנ"ל במועדו תצא כנגד הנאשם פקודה לריצוי מסרו שתוקפה מיידי.

. ב. מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור אחת מן העבירות :

נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול או נהיגה בזמן פסילה ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ג. מסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וה坦אי הוא כי במשך 3 שנים לא עבר אחד מן העבירות: עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים, נהיגה ללא רשות נהיגה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או שיבוש מהלכי משפט ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי /או להחזיק ברישון נהיגה במשך 24 חודשים וזאת המחייב לכל פסילה אחרת שנקבעה בעניינו של הנאשם. לאור הצהרת הנאשם כי אין בידו רישון נהיגה בתוקף אני מורה כי מניין תקופת הפסילה יחל מרגע זה (השעה כעט 30:09).

פסילה מלקביל או להחזיק רישון נהיגה במשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם עבר בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה של נהיגה בפסילה או נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול ווירשע בגין התקופת התנאי או לאחריה.

ה. הנאשם יחוות על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע במשך 3 שנים החל מהיום ההתחייבות תהא על סך 3000LN. אם לא יחוות תוך 7 ימים מהיום, יאסר במשך 30 ימים לפחות לכל עונש מסר אחר.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בנצרת.

המצוירות תסגור התיק.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ח, 28 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ועו"ד עובד ניזאר.